

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Sopow Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a Palotai Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2008. április 7. napján kelt 22.G.24.009/2007/8. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A peres felek között 2006. augusztusában fuvarozási szerződések jöttek létre. Az egyik szerződés szerint a felperes 2006. augusztus 3-i és 4-i felrakás mellett Spanyolországból konyhabútor szállítását vállalta Budapestre 2006. augusztus 7-i és 8-i lerakási időponttal 308.233,- Ft fuvardíjért. Az ehhez a fuvarozási szerződéshez kapcsolódó nemzetközi fuvarlevélen feltüntetésre került, hogy a szállítmány milyen sérülésekkel rendelkezik.

A másik fuvarozási szerződés szerint a felperes 2006. augusztus 14-i spanyolországi felrakás mellett burkolóanyag szállítását vállalta Budapestre 571.178,- Ft fuvardíjért, míg a harmadik fuvarozási szerződés szerint a felperes 2006. augusztus 24-i és 25-i felrakással ugyancsak burkolóanyag szállítását vállalta Budapestre 2006. augusztus 29-i lerakással, 583.422,- Ft fuvarozási díjért. A két fuvarlevél tekintetében a nemzetközi fuvarlevél nem tartalmaz olyan adatokat, amelyekből az volna megállapítható, hogy a fuvarozási feladat szabályszerű teljesítésére és az áru sértetlen kiszolgáltatására ne került volna sor.

Az alperes a fuvarozási szerződések teljesítését követően kiállított számlákat nem fizette ki a felperes részére, ezért a felperes az elsőfokú bíróságra 2007. február 1-jén benyújtott fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmében az alperest 1.462.833,- Ft fuvardíj, ennek 2006. október 7-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes az ellentmondásában a követelés jogalapját ésösszepszerűségét is vitatta azzal, hogy a részletes indokolással ellátott beadványt 30 napon belül benyújtja a bíróság részére, mivel a társaság ügyvezetője huzamosabb ideig külföldön tartózkodik.

A felperes 2007. október 25-én részletes előkészítő iratot terjesztett elő, amelyhez a bizonyítékait is csatolta.

Az elsőfokú bíróság az ügyben 2008. április 7. napjára tűzött ki tárgyalást 2007. október 26-án, egyúttal külön végzésben felhívta az alperest, hogy az ellenkérelmét 30 napon belül terjessze elő, amiben jelölje meg a védekezése alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait, okirati bizonyítékait csatolja. Figyelmeztette, hogy amennyiben legkésőbb az első tárgyalásra az ellenkérelmet nem terjeszti elő, azt úgy tekinti, hogy a felperes által megjelölt tényeket vitatni nem kívánja (Pp. 163. § (2) bek., Pp. 141. § (2) bekezdése). Az alperes jogi képviselője az idézést és a felhívást 2007. október 30-án vette át.

A 2008. április 7-i tárgyaláson kizárólag a felperes jogi képviselője jelent meg, aki a keresetét változatlanul fenntartotta és ellenkérelem hiányában a bizonyítékaira tekintettel határozat hozatalát kérte. Ugyanezen a napon a Pest Megyei Bíróság ítéletet hozott, a jegyzőkönyv lezárására 10.45-kor került sor.

A tárgyalás napján 10.24-kor a Pest Megyei Bírósághoz fax útján ellenkérelem érkezett, amely a hivatalos feljegyzés szerint az elsőfokú bíróságnak a tárgyalás után került bemutatásra. Ebben az alperes jogi képviselője az ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a mai napig nem jutott egyezsége a felperes által a Szaturnusz házba szállított sérült áruk ügyében, és az sem tisztázott a felek között, hogy az áruk a szállítás során sérültek-e meg vagy a gyártó felelős a sérülésekért. Bejelentette, hogy az áruk sérülése miatt beszámítási kifogással kíván élni. Kérte továbbá a bíróságot, hogy a ... sztrájkból eredő közlekedési akadályok miatt a tárgyalást távollétében is tartsa meg.

A Pest Megyei Bíróság a 2008. május 15-én kelt 11. sorszámu végzésével felhívta az alperest, hogy nyilatkozzon arra, hogy a tárgyalás berekesztése után csatolt beadványában foglaltakat a tárgyalás elmulasztása miatti igazolási kérelemként fenntartja-e.

A felhívásra az alperes jogi képviselője 2008. június 17-én úgy nyilatkozott, hogy a tárgyalás napján a bíróság részére faxon eljuttatott beadványát igazolási kérelemnek és érdemi ellenkérelemnek is tekinti. Előadta, hogy a beadványt a tárgyalás megkezdése előtt fél órával küldte meg a bíróság kezelő irodájába, ahol azt a felvilágosítást kapta, hogy azt az eljáró bíró részére haladéktalanul bemutatják.

A jogi képviselő szóban kívánta az érdemi ellenkérelmét előterjeszteni, a ... sztrájk miatt azonban nem tudott időben eljutni a tárgyalásra.

Az elsőfokú bíróság a 2008. június 23-án kelt és július 16-án jogerőre emelkedett végzésével az alperes igazolási kérelmét elutasította, mivel értékelhető indokot nem adott elő a mulasztás vétlenségével kapcsolatban.

A Pest Megyei Bíróság a 2008. április 7. napján kelt 22.G.24.009/2007/8. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.462.833,- Ft tőkét és ennek 2006. október 7. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félétet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű kamatát és 175.400,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felek között a Ptk. 488. § (1) bekezdése szerinti fuvarozási szerződés jött létre, és mivel az alperes az eljárás során érdemi ellenkérelmet nem csatolt, nem adott elő védekezése alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait, ezért a tényállást teljes egészében a felperes által előadottak és az általa csatolt okiratok alapján állapította meg.

A felperes által becsatolt fuvarlevelekből megállapítható az, hogy a felperes a felek között létrejött megállapodás alapján a fuvarozási feladatokat teljesítette. A 2006. augusztus 4-én kezdődő fuvarozással kapcsolatban rögzítette, hogy a szállított áru már a felrakáskor sérült volt, amit a fuvarlevél 13. pontja tartalmaz. Ezzel a fuvarral kapcsolatban az okiratok tartalmából az állapítható meg, hogy az áru sérülése már a felrakás időpontjában megvolt, az a fuvarozó magatartásával ok-okozati összefüggésbe nem hozható, mert nem a fuvarozás során keletkezett, hanem már a felrakást megelőzően.

Mivel a felperes által csatolt okiratokból megállapítható volt az, hogy a felperes a fuvarozási szerződéseket határidőben teljesítette, az árut a címzett részére kiszolgáltatta, és az alperes nem igazolta azt, hogy a fuvarozóval szemben a küldemény hiányos vagy sérült volt, amiatt kifogást érvényesített, ezért kötelezte az alperest az elvégzett fuvarozási feladatokhoz igazodó mértékű fuvardíj megfizetésére a felperes javára.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset elutasítását; másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan.

Előadta, hogy a 2008. április 7-én keltezett beadványt igazolási kérelemnek és egyben ellenkérelemnek is tekintette, amelyet a tárgyalás megkezdését megelőzően fél órával telefax útján küldött meg az elsőfokú bíróság kezelő irodájába, majd a jogi képviselő telefonon azt a megerősítést kapta a kezelő iroda egyik ügyintézőjétől, hogy a beadványt az eljáró bíró részére haladéktalanul kézbesíti. Ehhez képest téves az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített azon megállapítás, hogy sem a tárgyaláson, sem a tárgyalásig érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő. A jogi képviselő a tárgyaláson kívánta szóban előadni az érdemi védekezést, azonban a ... sztrájk miatt a budai alirodából a közlekedési zavarok

miatt a tárgyalásra időben megérkezni nem tudott és csak rövid ellenkérelmet tudott előterjeszteni, amelyben egyébként kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását is.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes által szállított áruk sérültek voltak, amely tény az alperes ügyvezetője és logisztikai vezetője tanúvallomásaival alá tudnak támasztani. Ennek megfelelően legkevesebb a felperes által követelt összeg erejéig beszámítási kifogással kíván lenni.

A felperes az alperes fellebbezésére fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a perbeli jogvita elbírálása szempontjából a tényállást helyesen állapította meg, és érdemben megalapozottan utasította az alperest a három szerződésből eredő fuvardíj megfizetésére.

Az alperes a fellebbezésében a 2008. április 7-i beadványban foglaltakra, továbbá az áru sérülésére és az ezzel kapcsolatos beszámítási kifogás előterjesztésére hivatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló iratokból megállapította, hogy az alperes a fizetési meghagyást 2007. június 20-án kézhez vette, azaz ettől a naptól kezdve tudomása volt arról, hogy a felperesnek követelése van vele szemben. Az alperes által benyújtott ellentmondás kizárólag azt tartalmazza, hogy a jogalapot és azösszepszerűséget vitatja, ennek indokát azonban nem adta.

Az első tárgyalás kitűzésére 2007. október 26-án került sor és ugyanezen a napon kelt az alperesnek szóló felhívás a védekezésének az előterjesztésére, továbbá figyelmeztetés ennek elmulasztása esetén a jogkövetkezményekre. Az alperes jogi képviselője az idézést és a felhívást 2007. október 30. napján átvette, ennek ellenére a 2008. április 7. napján tartott tárgyalás berekesztéséig - ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg - érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (6) bekezdésének alkalmazásával ún. mulasztásos ítéletet hozott, és az ellenkérelem előterjesztésére rendelkezésre álló határidő elmulasztása miatt jogerősen elutasított igazolási kérelemre, továbbá a konkrétan meg nem határozott kifogásokra tekintettel az ellenkérelmében foglaltak sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárás során nem vizsgálhatóak.

A fellebbezésben hivatkozott kifogás, érdemben nem felel meg a jogi képviselővel eljáró féltől elvárható érdemi ellenkérelem követelményeinek, mivel az áru

sérülésével kapcsolatos tényeket még a fellebbezés részletes indokolásában sem terjesztett elő.

A Pp. 247. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban beszámítási kifogást csak akkor lehet előterjeszteni, ha azt az ellenfél elismeri, vagy ha a beszámítani kért követelés az elsőfokú tárgyalás berekesztését követően járt el. Mivel az alperes által a fellebbezésében előterjesztett beszámítási kifogás a jogszabályi előírásoknak nem felel meg, ezért az alperes részéről a beszámítási kifogás másodfokú eljárásban történő előterjesztése megalapozatlan volt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását annyiban pontosítja, hogy mivel az áruk átvételének helye és a kiszolgáltatásra kijelölt hely két különböző állam területén volt, ezért a peres felek között nem a Ptk. 488. § (1) bekezdésében szabályozott fuvarozási, hanem az 1971. évi 3. tvr.-rel kihirdetett "Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről" szóló Egyezmény az I. cikk 1. pontja alapján nemzetközi közúti árufuvarozási szerződés jött létre. Mindez pedig azt jelenti, hogy a fuvarozó felelősségére nem a Ptk. 501. § (1) bekezdését, hanem a CMR Egyezmény vonatkozó cikkeit kell alkalmazni. Az alperes mulasztására tekintettel azonban ez a jelen eljárás befejezése szempontjából irreleváns.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a felperesnek a másodfokú eljárás során költsége nem merült fel, ezért a másodfokú bíróság a perköltség vonatkozásában a határozathozatalt mellőzte.

Budapest, 2008. év november hó 11. napján

álinkásné dr. Mika Ágnes sk.  
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.  
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.  
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő

